

P6_TA(2009)0163

Alueellista koheesiota koskeva vihreä kirja ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tila

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta (2008/2174(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 esitetyn komission tiedonannon "Viides taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus – Kasvavat alueet, kasvava Eurooppa" (KOM(2008)0371),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2008 esitetyn komission tiedonannon "Vihreä kirjan alueellisesta koheesiosta Euroopassa – Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi" (KOM(2008)0616),
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2008 esitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Regions 2020 – an assessment of Future Challenges for EU Regions" (alueet vuonna 2020 – arvio EU:n alueiden tulevista haasteista) (SEC(2008)2868),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 158, 159 ja 299 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2007 esitetyn komission neljännen kertomuksen taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta (KOM(2007)0273),
- ottaa huomioon EU:n alueellisen agendan (Towards a More Competitive and Sustainable Europe of Diverse Regions (Territorial Agenda) ja kestävästä kaupunkikehitystä käsittelevän Leipzigin peruskirjan sekä alueellisen agendan ensimmäisen täytäntöönpano-ohjelman,
- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman neljännestä kertomuksesta taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta¹ sekä 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman alueellisen agendan ja Leipzigin peruskirjan seurannasta – kohti eurooppalaista aluekehityksen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toimintaohjelmaa² ja 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla³,
- ottaa huomioon Euroopan aluesuunnittelun seurantaverkon (ESPON) raportin "Territorial Futures – Spatial scenarios for Europe" ja Euroopan parlamentin selvityksen "Regional Disparities and Cohesion: what Strategies for the Future?",

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0068.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0069.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0492.

- ottaa huomioon Pariisissa 30. ja 31. lokakuuta 2008 pidetyn alueellista koheesiota ja tulevaa koheesiopolitiikkaa käsitelleen konferenssin päätelmät,
  - ottaa huomioon 28. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman alueellisen yhteenkuuluvuuden roolista aluekehityksessä¹,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A6-0083/2009),
- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimusta, jossa alueellinen koheesio otetaan Euroopan unionin keskeiseksi tavoitteeksi taloudellisen ja sosiaalisen koheesion ohella, ei ole vielä ratifioitu kaikissa unionin jäsenvaltioissa,
- B. ottaa huomioon, että alueellisen koheesion käsite on kuulunut implisiittisesti koheesiopolitiikkaan sen luomisesta saakka ja sen kehityksen ytimeen; katsoo, että Lissabonin sopimus ja vihreä kirja ovat tehneet tästä käsitteestä entistä näkyvämmän ja selkeämmän,
- C. toteaa, että EU:n koheesiopolitiikka on edelleen keskeinen osa Euroopan yhdentymisprosessia ja se on yksi EU:n menestyksekkäimmistä politiikanaloista, sillä se on edistänyt yhä erilaisempien alueiden lähentymistä stimuloiden kasvua ja työllisyyttä; toteaa, että EU:n koheesiopolitiikka on näkyvin, konkreettisin ja kvantifioitavin Euroopan yhteisvastuun ja oikeudenmukaisuuden ilmaus ja että alueellinen yhteenkuuluvuus, joka on keskeinen osa EU:n koheesiopolitiikkaa, perustuu samoille periaatteelle,
- D. katsoo, että vaikka lähentymisessä onkin saavutettu merkittävää edistystä Euroopan unionissa, uusin koheesiokertomus tuo esiin suuntauksen kohti EU:n alueiden välisten erojen suurenemista entisestään esimerkiksi pääsyn suhteen erityisesti rakenteellisesti muita huonommassa asemassa olevien EU:n alueiden osalta, mutta myös alueiden välillä ja EU:n alueiden sisällä, mikä voi johtaa alueellisen eriytymisen ilmiöihin ja kasvattaa hyvinvoinnin eroja EU:n alueiden välillä,
- E. ottaa huomioon, että EU:n koheesiopolitiikka on jo onnistunut joidenkin merkittävien synergioiden luomisessa muiden EU:n politiikkojen kanssa pyrittäessä lisäämään niiden vaikutusta käytännössä ja unionin kansalaisten hyväksi; katsoo, että esimerkiksi synergia, jota on luotu koheesiopolitiikan sekä tutkimuksen, innovaatioiden tai Lissabonin strategian välille, sekä rajat ylittävä synergia on tuottanut konkreettisia myönteisiä tuloksia, joita on vahvistettava ja laajennettava,

EU:n koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevan keskustelun tila

1. tukee Euroopan unionin tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevan yleisen kuulemisen keskeisiä päätelmiä, jotka on esitetty viidennessä väliraportissa; panee tyytyväisenä merkille aluepolitiikan eri toimijoiden, erityisesti paikallis- ja alueyhteisöjen, tätä keskustelua kohtaan jo tähän mennessä osoittaman kiinnostuksen;

---

¹ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 509.

2. pitää myönteisenä, että nämä päätelmät vastaavat hyvin suurelta osin näkemystä, jonka parlamentti esitti neljättä edistymiskertomusta käsittelevässä päätöslauselmassaan;
3. toteaa, että neljättä edistyskertomusta käsitelleessä päätöslauselmassa esitettyihin näkemyksiin sisältyy seuraavia suosituksia: ensinnäkin kaikki uudelleenkansallistamisyrietykset tulisi torjua ja tulisi sitoutua yhteen joustavaan EY:n politiikkaan, jonka avulla voidaan mukautua sopivimpaan toimien mittakaavaan ja jonka avulla voidaan myös käsitellä yhteisiä haasteita, kuten globalisoitumista, ilmastonmuutosta, demografista muutosta (ikäntyminen, muuttoliike ja väestökato mukaan lukien) köyhyyttä ja energiansaantia; katsoo toiseksi, että EU:n koheesiopolitiikan tulisi kattaa kaikki EU:n alueet ja myös erityisiä maantieteellisiä ominaispiirteitä omaavat alueet ja sen tulisi tuoda lisäarvoa kaikille; toteaa kolmanneksi, että on asetettava prioriteetteja EU:n rakennepolitiikan ja -toimien menolle ja hyväksyttävä varauksin varojen ns. korvamerkintä; toteaa neljänneksi, että on myös olemassa tarve saada aikaan synergiaetuja ja yhtenäinen lähestymistapa eri alakohtaisten politiikkojen välille, jotta käytännön kasvu- ja kehitystulokset olisivat mahdollisimman hyviä.
4. katsoo, että alueellinen koheesio on peruspilari Euroopan unionin koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamisen kannalta, sillä se vahvistaa sekä taloudellista että sosiaalista yhteenkuuluvuutta; korostaa, että alueellinen koheesio auttaa merkittävästi pyrittäessä kuroma umpeen jäsenvaltioiden ja alueiden väliset mutta myös niiden sisäiset kehityserot; katsookin, että EU:n aluepolitiikan tulevassa uudistuksessa on otettava huomioon vihreästä kirjasta käydystä keskustelusta tehdyt johtopäätökset;

Alueellista koheesiota koskevan vihreän kirjan arviointi

5. pitää myönteisenä, että komissio on hyväksynyt vihreän kirjan vastauksena parlamentin pitkään esittämään pyyntöön; tukee täysimääräisesti päätöstä jatkaa aluepolitiikkaa koskevien keskustelujen etulinjassa jo pitkään olleen alueellisen koheesion käsitteen analysointia, vaikka Lissabonin sopimusta ei ole vielä ratifioitu;
6. katsoo kuitenkin, että vihreästä kirjasta puuttuu kunnianhimoisuutta, koska siinä ei ehdoteta selvää alueellisen koheesion tavoitteen määritelmää eikä siinä edistetä merkittävästi tämän uuden käsitteen ymmärtämistä niin, että todella alueiden välisten erojen pahoittelee lisäksi, ettei vihreässä kirjassa selitetä, miten alueellinen yhteenkuuluvuus yhdistetään koheesiopolitiikan nykyiseen kehykseen tai millaisin metodologisin välinein tai resurssein se muutetaan periaatteiden muodostamasta kehyksestä toimiviksi mekanismeiksi, joita voidaan soveltaa konkreettisesti eri kohteissa seuraavan ohjelmakauden aikana;
7. panee tyytyväisenä merkille vihreässä kirjassa esitetyn analyysin, jossa määritellään kolme avainkäsitettä, joiden pitäisi olla keskeisellä sijalla alueellisen yhteenkuuluvuuden kehittämisessä: keskittäminen, yhteyksien luominen ja yhteistyö; katsoo, että nämä käsitteet voivat auttaa ratkaisemaan tiettyjä perusongelmia, jotka estävät Euroopan unionin sopusointuisen, tasapainoisen ja kestäväen kehityksen ja joita ovat erityisesti tiettyihin valtioiden ja alueiden pääkaupunkeihin keskittyvän taloudellisen toiminnan kielteiset vaikutukset, epätasa-arvoisuus markkinoille pääsyssä ja palvelujen saannissa etäisyyksien tai keskittymisen tai infrastruktuurin puuttumisen

takia sekä jäsenvaltioiden mutta myös alueiden rajojen asettamat jaot;

8. katsoo, että vihreässä kirjassa ei oteta tarpeeksi huomioon alueellisen agendan ja Leipzigin peruskirjan sitoumuksia, jotka antavat alueelliselle koheesiolle strategisen ja toiminnallisen näkökulman etenkin liittyen monikeskuksisuuden periaatteeseen tai uuteen kaupunkien ja maaseudun väliseen kumppanuuteen; katsoo, että näiden tavoitteiden on oltava keskeisellä sijalla keskusteltaessa alueellisesta yhteenkuuluvuudesta;
9. panee tyytyväisenä merkille alueellista koheesiota koskevan julkisen kuulemisen aloittamisen, jota vihreässä kirjassa pyydettiin; katsoo, että minkä tahansa julkisen kuulemisen onnistuminen riippuu suoraan siihen osallistuvien toimijoiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajien mahdollisimman laajamittaisesta osallistumisesta; kehottaa toimivaltaisia kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia jakamaan viipymättä asiaa koskevaa tietoa, jotta lisätään tietoisuutta tämän uuden käsitteen merkityksestä;
10. katsoo, että niiden EU:n alakohtaisten politiikkojen, joilla on vahva alueellinen vaikutus, koordinointi on keskeisessä asemassa alueellisen koheesion kehityksessä sekä taloudellisen ja sosiaalisen koheesion vahvistamisen kannalta; pahoittelee siksi, että vihreän kirjan asiaa koskevassa analyysissä rajoitetaan luettelemaan näitä EU:n politiikkoja ilman, että ehdotetaan tapoja, joiden avulla voidaan parantaa niiden välistä synergiaa tai joilla voidaan itse asiassa edes mitata näiden politiikkojen alueellista vaikutusta;
11. hyväksyy lähestymistavan, jossa kaikki viittaukset alueellisen koheesion mahdollisiin talousarvio- ja rahoitusvaikutuksiin jätetään pois tästä vihreästä kirjasta ja julkisesta keskustelusta; katsoo, että tällainen analyysi olisi ennenaikainen, koska käsitettä itseään ei ole vielä määritelty selkeästi eivätkä kaikki toimijat ymmärrä sitä; katsoo kuitenkin, ettei tätä asiaa koskevaa keskustelua voida erottaa EU:n tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevasta neuvottelu- ja suunnitteluprosessista; vaatii, että tämän keskustelun tulosta käytetään seuraavan rahoituskehysten pohjana;
12. katsoo, että vahva ja hyvin rahoitettu EU:n aluepolitiikka on välttämätön edellytys toisiaan seuraavien laajentumisten onnistumiselle ja sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toteutumiselle laajentuneessa Euroopan unionissa;

Alueellisen koheesion käsitteen analyysi

13. kannattaa vihreän kirjan kantaa, jonka mukaan alueellisella yhteenkuuluvuudella, joka perustuu yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteeseen, pyritään takaamaan Euroopan unionin monikeskuksinen kehitys kokonaisuutena sekä tasapainoinen ja kestävä kehitys alueilla, joilla on erilaisia ominaisuuksia ja erityispiirteitä, säilyttäen niiden monimuotoisuus; kannattaa myös näkemystä, jonka mukaan alueellisen yhteenkuuluvuuden tulisi taata, että kansalaiset voivat hyödyntää ja kehittää täysin alueidensa voimavaroja ja mahdollisuuksia; korostaa, että alueellinen yhteenkuuluvuus on horisontaalinen käsite, joka tukee Euroopan unionin kehitystä; uskoo voimakkaasti, että alueellisen yhteenkuuluvuuden tulee tukea tehokkaasti Euroopan unionin alueiden välisten ja niiden sisäisten erojen vähentämistä ja estää näin epäsymmetrisyyttä; katsoo, että alueellisella koheesiolla on sekä maa- että meriulottuvuus;

14. katsoo alueellisen yhteenkuuluvuuden olevan erityinen käsite, joka tuottaa taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle konkreettista lisäarvoa ja ratkaisun EU:n alueiden yhä kasvaviin haasteisiin; korostaa, että koheesion kolmen osa-alueen (taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio) olisi täydennettävä ja vahvistettava toisiaan mutta säilytettävä kuitenkin omat erilliset tavoitteensa yhden yhtenäisen käsitteen sisällä; katsoo siksi, että näiden osa-alueiden välillä ei pidä olla hierarkiaa tai kompromisseja; korostaa, että alueellinen yhteenkuuluvuus tulisi sisällyttää nykyiseen kehykseen aiheuttamatta EU:n koheesipolitiikan alakohtaista hajautumista;
15. panee tyytyväisenä merkille EPSONin raportissa olevat päätelmät Euroopan alueen tulevista kehitysskenaarioista vuoteen 2030 asti, sillä päätelmät tarjoavat konkreettista tietoa tueksi keskusteluun EU:n ja jäsenvaltioiden politiikkojen muotoilusta, jotta voidaan luoda oikeita välineitä ja vastata niiden avulla sellaisiin uusiin haasteisiin, joilla on voimakasta paikallista tai alueellista vaikutusta, kuten väestörakenteen muutos, asutuksen keskittyminen kaupunkeihin, muuttoliikkeet ja ilmastonmuutos, sekä kehittää kansalaisten hyvän elämänlaadun kannalta optimaaliset olosuhteet;
16. korostaa, että yksi alueellisen koheesion keskeisistä tavoitteista on varmistaa, että yhdessä paikassa aikaan saatu edistyminen ja kasvu tuottaa hyötyä koko alueelle ja koko Euroopan unionille; katsoo tässä suhteessa, että huippuosaamiskeskukset ja tutkimus- ja innovointiryppäät voivat olla yksi keino taata taloudellinen menestys, tieteelliset keksinnöt, tekninen innovointi sekä työpaikat ja alueellinen kehitys, ja kehottaa vahvistamaan yhteistoimintaa ja tietojen siirtoa näiden keskusten, yliopistojen liike-elämän organisaatioiden ja yksittäisten yritysten välillä, myös pienimmät niistä mukaan lukien; kehottaa komissiota esittämään arvion ryppäiden ja osaamiskeskusten vaikutuksesta niitä ympäröiviin alueisiin;
17. korostaa, että alueellisen yhteenkuuluvuuden käsite kattaa myös alueiden sisäisen yhteenkuuluvuuden, ja ehdottaa, että etusijalle asetetaan kaikki sellainen politiikka, jolla edistetään alueiden aitoa monikeskuksista kehitystä, jotta pääkaupunkeihin kohdistuvaa painetta voitaisiin vähentää ja toissijaisten keskusten syntymistä edistää; korostaa, että näin pitäisi myös torjua keskittymisestä kaupungeille aiheutuvia kielteisiä seurauksia kuten ruuhkia, saastumista, sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä tai hallitsematonta kaupungistumista, joka vaikuttaa kaupunkien asukkaiden elämänlaatuun; katsoo, ettei tässä yhteydessä pidä unohtaa maaseutualueiden tukemista eikä näillä alueilla sijaitsevien pienten ja keskisuurten kaupunkien tärkeää merkitystä;
18. korostaa sisämarkkinoiden suurta merkitystä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kannalta; korostaa julkisten palvelujen merkitystä kestäväen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen yhteydessä sekä tarvetta sosiaalisesti ja alueellisesti yhdenvertaiseen julkisten palvelujen ja erityisesti julkisten koulutus- ja terveydenhuoltopalvelujen saantiin; korostaa tässä yhteydessä, että "yhdenvertainen saanti" ei koske pelkästään maantieteellistä etäisyyttä, vaan myös näiden palveluiden saatavuutta ja käytettävyyttä, ja katsoo, että toissijaisuusperiaate ja EY:n kilpailuoikeus huomioon ottaen vastuun, joka koskee julkisten palvelujen määrittämistä, järjestämistä, rahoitusta ja valvontaa, tulisi säilyä kansallisilla, alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla; katsoo kuitenkin, että kansalaisten yhdenvertainen palvelujen saanti pitäisi huomioida myös alueellista koheesiota koskevassa keskustelussa;

19. panee merkille, että vihreässä kirjassa tunnustetaan suuret kehityshaasteet, joita on tiettyjä maantieteellisiä piirteitä omaavien alueiden kolmella erityistyyppillä; toteaa, että kyse on vuoristoalueista, saarialueista ja harvaan asutuista alueista; toteaa, että väheksymättä merkitystä, joka alueellisella koheesiolla voi olla näiden alueiden ongelmien tarkastelussa, alueellisen koheesion ei pitäisi olla yksinomaan maantieteellisistä haitoista kärsiviin alueisiin kohdistuvaa politiikkaa; katsoo kuitenkin, että tulisi miettiä erityisesti, miten näiden alueiden haittatekijät voidaan neutralisoida ja miten alueet voisivat muuntaa alueellisen potentiaalinsa voimavaroiksi ja todellisiksi mahdollisuuksiksi ja edistää kasvua, mikä on keskeistä Euroopan unionille kokonaisuudessaan;
20. panee myös merkille, että muilla alueilla on erityisiä toimintahaasteita taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen, saavutettavuuden ja kilpailukyvyn osalta; nämä haasteet koskevat EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisia kaikkein syrjäisimpiä alueita, raja-alueita, reuna-alueita, rannikkoalueita sekä väestökadosta kärsiviä alueita; katsoo erityisesti, että syrjäisyyden erityisluonne pitäisi tunnustaa erityiseksi maantieteelliseksi piirteeksi, joka edellyttää näitä alueita koskevaa erityistä poliittista lähestymistapaa; panee merkille erityiset haasteet, joita liittyy myös pienten saarijäsenvaltioiden, kuten Kyproksen ja Maltan, kehitykseen;
21. katsoo, että alueellisen koheesion ei pitäisi rajoittua ainoastaan Euroopan unionin aluepolitiikan vaikutuksiin Euroopan unionin alueella, vaan siinä tulisi keskittyä myös muiden sellaisten alakohtaisten EU:n politiikkojen alueelliseen ulottuvuuteen, joilla on vahva alueellinen vaikutus; korostaa alueellisen koheesion yhteydessä EU:n eri politiikkojen välisen synergian lisäämistä, jotta koordinoidaan ja maksimoidaan niiden alueellinen konkreettinen vaikutus; panee kuitenkin merkille, että kaikkien EU:n politiikkojen riippumattomuus tulee aina säilymään ja että tämä prosessi ei tarkoita yhden politiikan olevan alisteinen toiselle politiikalle;

Tulevaisuuden alueellista koheesiota koskevia suosituksia

22. odottaa julkisen kuulemisen tuloksena alueellisen koheesion selkeää ja riittävän joustavaa määritelmää, josta sovitaan ja joka jaetaan yhteisesti, jonka kaikki alan toimijat ymmärtävät samalla tavalla ja joka tuo käsitteelle selkeyttä ja avoimuutta; panee tässä yhteydessä merkille puheenjohtajavaltio Ranskan tekemän määrittelyehdotuksen; katsoo kuitenkin, että alueelliseen koheesioon tulee soveltaa toissijaisuusperiaatetta kaikilla aloilla; uskoo myös, että alueellisen koheesion määrittelyn ja ymmärtämisen parantaminen edellyttää myös yhteisten määritelmien käyttöönottoa "alueelle", "maaseutualueelle" ja "vuoristoalueelle";
23. katsoo, että alueellisen koheesion tulevassa määritelmässä pitäisi asettaa keskeiselle sijalle monta seikkaa, myös ajatus siitä, että alueellinen koheesio menee taloudellista ja sosiaalista koheesiota pidemmälle ja että sen monialainen luonne ja kokonaisvaltainen lähestymistapa edistävät eri alueiden keskinäistä ja rajat ylittävää toimintaa; katsoo, että alueellisen koheesion avulla pyritään vähentämään jäsenvaltioiden ja alueiden välisiä eroja, ja sen avulla tulisi taata sopusointuinen ja kestävä kehitys erilaisia ominaispiirteitä ja erityispiirteitä omaavien maantieteellisten alueiden välillä niin, että arvioidaan, miten EU:n koheesipolitiikka ja muu alakohtainen politiikka voidaan parhaiten sovittaa näiden alueiden tilanteeseen; korostaa, että kaikissa tulevissa määritelmissä on myös selvennettävä, että alueellisessa koheesiossa on keskityttävä voimakkaasti hyvään

hallintotapaan ottaen huomioon myös julkisen, yksityisten ja kansalaisyhteiskuntaa edustavien toimijoiden kumppanuudet niin, että unionin kansalaiset saavat asianmukaiset elinoloihin ja elämänlaatuun liittyvät mahdollisuudet;

24. kehottaa voimakkaasti komissiota julkaisemaan alueellista koheesiota koskevan valkoisen kirjan sen kuulemisprosessin päätyttyä; katsoo, että valkoinen kirja olisi tärkeä väline, jonka avulla määritellään selvästi ja vakiinnutetaan alueellisen koheesion käsite ja sen lisäarvo koheesiopolitiikan kannalta, ja haluaisi ehdottaa konkreettisia säännöksiä ja poliittisia toimia, joiden avulla voitaisiin ratkaista EU:n alueiden kasvavat ongelmat ja joita tulisi ottaa käyttöön rakennerahastoja ja niihin liittyvää rahoituskehystä koskevassa vuoden 2013 jälkeisessä lainsäädäntöpaketissa; katsoo, että tällaiseen valkoiseen kirjaan tulisi sisällyttää myös alustava lausunto alueellisen koheesion mahdollisista budjetti- ja rahoitusvaikutuksista;
25. pitää myönteisenä alueita vuonna 2020 koskevan komission kertomuksen julkaisemista; pyytää komissiota sisällyttämään alueellista koheesiota koskevaan valkoiseen kirjaansa tässä työasiakirjassa esitetyt havainnot ja analyysit erityisesti liittyen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kuvaukseen;
26. katsoo, että kolmea keskeistä käsitettä – keskittäminen, yhteyksien luominen ja yhteistyö – joihin alueellista koheesiota koskevassa vihreässä kirjassa tehty analyysi perustuu, on vielä kehitettävä ja että ne on muunnettava konkreettisiksi toimintavaihtoehtoiksi; kehottaa komissiota selventämään, miten nämä käsitteet integroidaan vuoden 2013 jälkeiseen lainsäädäntökehykseen;
27. kehottaa vahvistamaan Euroopan alueiden välisen yhteistyön tavoitetta merkittävästi seuraavalla ohjelmakaudella; on vakuuttunut tämän tavoitteen lisäarvosta Euroopan unionille muun muassa siksi, että alueelliset ja paikalliset viranomaiset osallistuvat suoraan suunnitteluun ja toteutukseen merkityksellisten rajatylittävää, ylikansallista ja alueiden välistä yhteistyötä koskevien ohjelmien yhteydessä; katsoo kuitenkin, että tätä ei pidä tehdä kahden muun tavoitteen kustannuksella; korostaa siksi merialueiden ja rajat ylittävän ulottuvuuden tärkeyttä sekä asiaan liittyviä toimintaohjelmia Euroopan naapuruuspolitiikassa, joka on erityisen tärkeä tekijä EU:n tulevien laajentumisten kannalta;
28. katsoo, että alueellisen koheesion pitäisi kehittyä horisontaalisena periaatteena ja olla kaikkien EU:n politiikkojen ja toimien taustalla; katsoo, että kestävä kehityksen ja ympäristönsuojelun periaatteiden kehittymisen pitäisi olla esimerkkinä siitä, miten alueellinen koheesio integroidaan kaiken asiaa koskevan EU:n politiikan tulevaan kehitykseen, sillä sen on ilmeistä kaikilla koheesioon liittyvillä politiikan aloilla; katsoo kuitenkin, että alueellisen koheesion horisontaalisen ulottuvuuden ei pidä johtaa sen rajoittumiseen yleiseksi ja abstraktiksi arvokehykseksi; kehottaa EU:ta tekemään kaikkia tarvittavia aloitteita, joiden avulla alueellinen koheesio voidaan muuntaa lainsäädäntöä ja politiikkaa koskeviksi ehdotuksiksi;
29. muistuttaa, kuinka tärkeää on ottaa sukupuolinäkökulma, yhtäläiset mahdollisuudet sekä vammaisten ja ikääntyneiden erityistarpeet huomioon EU:n koheesiopolitiikan täytäntöönpanon ja arvioinnin kaikissa vaiheissa;
30. korostaa tarvetta määritellä alueellisen koheesion yhteydessä lisää laatuilmallisimpia, jotta

voidaan paremmin suunnitella ja toteuttaa kyseisiä konkreettisia politiikkoja, ottaen huomioon erilaiset alueelliset ominaispiirteet; kehottaa tämän vuoksi komissiota toteuttamaan viipymättä tarvittavat tutkimukset ja selvittämään mahdollisuutta määrittää uusia, luotettavia ilmaisimia sekä tapaa, jolla ne sisällytettäisiin järjestelmään alueellisten erojen arvioimiseksi;

31. toteaa, että BKT on ollut ainoa peruste määritettäessä alueiden tukikelpoisuutta tavoitteen 1 yhteydessä (lähentyminen), samalla kun muita indikaattoreita voidaan jo käyttää alueilla, jotka ovat tukikelpoisia alueellista kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevan tavoitteen mukaisesti; korostaa olevansa huolestunut siitä, että maiden lähentymisessä tapahtunut kiistaton edistys kätkee usein taakseen alueiden välisiä ja sisäisiä jatkuvasti kasvavia eroja, ja korostaa siksi, että on pohdittava perusteellisesti sitä, kuinka hyvä BKT on tärkeimpänä rakennerahastojen käyttöä koskevana valintaperusteena;
32. katsoo, että alueiden sisäisten erojen ongelmaa NUTS II -alueilla voidaan tarkkailla paremmin NUTS III:n tasolla; kehottaa siksi komissiota tutkimaan, missä määrin NUTS II -alueiden sisäisten kehityserojen ongelmaan voidaan tulevaisuudessa vastata myös NUTS III -tason tukialueiden määrittelyn avulla; pitää alueellisen koheesion yhteydessä tärkeänä, että jäsenvaltiot määrittelevät, mikä alueellinen yksikkö vastaa asianmukaista toimien tasoa rakennerahasto-ohjelmia määritettäessä ja toteutettaessa; suosittelee siksi, että kunkin ohjelmakauden alussa tehdään alueanalyysi koko EU:n alueesta;
33. katsoo, että EU:n alakohtaisten politiikkojen alueellisen vaikutuksen koordinoimiseksi paremmin nämä vaikutukset on ymmärrettävä ja niitä on mitattava paremmin; kehottaa komissiota siksi tekemään näiden politiikanalojen alueellista vaikutusta koskevan arvion ja laajentamaan nykyiset vaikutustenarviointimekanismit, kuten strategisen ympäristöarvioinnin, käsittämään alueellisia näkökohtia; kehottaa komissiota myös esittämään konkreettisia tapoja luoda synergiaa tällaisen alueellisen ja alakohtaisen politiikan välillä ja arvioimaan Lissabonin ja Göteborgin strategioiden vaikutusta alueelliseen koheesioon;
34. toistaa pitkäaikaisen pyyntönsä siitä, että kehitetään kattava Euroopan unionin strategia alueille, joilla on erityisiä maantieteellisiä piirteitä, jotta ne voivat paremmin kohdata ongelmiaan ja haasteitaan; katsoo, että Euroopan unionin strategiassa pitäisi korostaa koheesiopolitiikan alueellista ulottuvuutta ja käsitellä sitä, miten EU:n politiikat mukautetaan näiden alueiden erityistarpeisiin ja -etuihin; korostaa, että tällaisen strategian toteuttaminen on näiden alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen keskeinen edellytys; katsoo, että uusien indikaattorien kehittäminen käytännön tilanteen ja ongelmien kuvaamiseksi entistä paremmin on hyvin tärkeää asiaa koskevan EU:n strategian toteuttamisen kannalta;
35. korostaa kuitenkin, että lisäilmaisimien luominen ja alueellisten arviointien toteuttaminen eivät saisi johtaa byrokratian lisääntymiseen tai lisäviivästyksiin alueellista koheesiota tukevien uusien politiikkojen ja toimien täytäntöönpanossa; korostaa tarvetta saada aikaan välittömiä tuloksia alueellisen koheesion ottamisesta seuraaviin rakennerahasto-ohjelmiin;
36. muistuttaa pk-yritysten ja mikroyritysten sekä käsiteollisuusyritysten tärkeästä roolista

taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kannalta, ja pitää niitä tärkeinä alueiden kilpailukykyyn ja työllisyyden parantamisen kannalta; kehottaa siksi komissiota tekemään erityisen tutkimuksen alueiden pk-yrityksiin kohdennettujen rakennerahastojen ja EU:n politiikkojen vaikutuksesta ja tehokkuudesta sekä näiden pk-yritysten kohtaamista hallinto- ja rahoitusongelmista;

37. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueita lisäksi toteuttamaan aktiivista politiikkaa, joka tukee yritysten innovointia ja kilpailukykyä ja joka sallii yritysten, julkisen sektorin, koulujen ja yliopistojen välisen keskinäisen yhteistyön, ja kehottaa takaamaan, että pk-yrityksiä edustavat organisaatiot voivat osallistua suoraan aluepolitiikan määrittelyyn;
38. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan Euroopan unionin alueellisen agendan ensimmäisen täytäntöönpano-ohjelman otsakkeen 4 tavoitteiden saavuttamiseksi, jotta luodaan tietoa alueellisesta koheesiosta ja kestävästä aluesuunnittelusta sekä luodaan näkökantoja ja analysoidaan vaikutuksia; tunnustaa ESPONin keskeisen roolin tässä prosessissa;
39. toteaa, että ilmastonmuutoksella voi olla merkittäviä alueelliseen koheesioon kohdistuvia vaikutuksia; pyytää komissiota tekemään analyysin ilmastonmuutoksen kielteisistä vaikutuksista eri alueilla, kun otetaan huomioon, että vaikutuksen odotetaan olevan erilainen eri puolilla Euroopan unionia; katsoo, että alueellisen koheesion yhteydessä tulisi ottaa asianmukaisella tavalla huomioon ilmastonmuutostavoitteet, ja sen tulisi edistää kestävä kehitys malleja EU:n alueilla; tunnustaa, että ilmastonmuutosta vastaan on kamppailtava suurelta osin myös muiden EU:n politiikkojen avulla;
40. panee mielenkiinnolla merkille viidennen väliraportin, jossa mainitaan ensimmäistä kertaa erikseen siirtymäalueet, jotka sijaitsevat lähentymisalueiden ja kilpailukyky- ja työllisyysalueiden välissä; tunnustaa tarpeen käsitellä erikseen näitä alueita, jotka ovat nyt hajallaan tuen vaiheittaisen käyttöönoton tai tuen vaiheittaisen lakkauttamisen alueina näiden kahden tavoitteen välillä; kehottaa komissiota luomaan alueellisen koheesion yhteydessä kattavamman järjestelmän asteittaisen siirtymäavun antamiseksi alueille, jotka ylittävät pian BKT:n 75 prosentin rajan, jotta niille annetaan selvempi status ja enemmän turvaa liittyen niiden kehitykseen; katsoo, että on perustettava siirtymäjärjestelmä myös koheesiorahaston ulkopuolelle jääville jäsenvaltioille;
41. katsoo, että integroidulla lähestymistavalla on paremmat mahdollisuudet onnistua, jos Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006¹ 11 artiklan mukaiset alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä eri sidosryhmät, mukaan lukien taloudelliset, sosiaaliset ja muut kumppanit, jotka voivat antaa kokonaiskuvan ja käsityksen tietyn alueen tarpeista ja erityispiirteistä, saadaan mukaan alusta lähtien kunkin alueen kehitysstrategian määrittämiseen ja toteuttamiseen; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueelliset sekä paikalliset viranomaiset voivat toteuttaa integroitua lähestymistapaa mahdollisimman tehokkaasti ja luoda tehokkaita kumppanuuksia näiden alueiden tulevien strategioiden kehittämistä varten;

---

¹ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

42. tunnustaa, että alueellisen koheesion pitäisi parantaa koheesipolitiikan hallinnointia; on samaa mieltä siitä, että eri ongelmiin tarvitaan erilaiset alueelliset tasot ja että siksi todellisten kumppanuuksien luominen kaikkien alue- ja paikalliskehityksessä niin EU:n tasolla kuin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla mukana olevien osapuolten välille on ennakoedellytys alueellisen koheesion suunnitteluprosessin kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa tällaisen monitasoisen aluehallinnon kehittämiseksi; katsoo, että alueellisessa koheesiossa pitäisi keskittyä asianmukaisen aluetason määrittämiseen kunkin politiikan tai toimen toteuttamiselle tavalla, joka on mahdollisimman lähellä kansalaisia;
43. korostaa, että EU:n politiikat, erityisesti EU:n koheesipolitiikka, ovat käynnistäneet hallinnon muutosprosessin usein keskitetystä järjestelmästä kohti yhä yhtenäisempää monitasoista järjestelmää; kehottaa sidosryhmiä, julkisia viranomaisia sekä kansalaisia perustamaan alueellisen hallinnon muodollisen järjestelmän, joka perustuu monialaiseen, alueelliseen ja integroituun alhaalta ylös -lähestymistapaan, jotta voidaan vastata johdonmukaisella ja tehokkaalla tavalla kansalaisten tai käyttäjien tiettyyn tarpeeseen tätä tarvetta vastaavalla alueella; muistuttaa tässä yhteydessä myönteisistä kokemuksista, joita on saatu EU:n aloitteista, kuten Urban I- ja Urban II -aloitteesta kaupunkialueilla ja Leader-aloitteesta maaseutualueilla;
44. muistuttaa, että rakennepolitiikan täytäntöönpanon ongelmat johtuvat muun muassa liian jäykistä ja monimutkaisista menettelyistä, ja katsoo, että näitä menettelyjä on siis yksinkertaistettava ja että Euroopan unionin, jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten vastuualueet ja toimivaltuudet on erotettava selvästi toisistaan; katsoo, että alueellinen hallinto on voimakkaasti sidoksissa tällaisten selkeiden sääntöjen määrittämiseen; kehottaa jälleen komissiota esittämään viipymättä asiaa koskevia ehdotuksia;
45. suosittelee, että koska alueellisen koheesion merkitys on kasvanut paitsi aluepolitiikassa myös muissa EU:n alakohtaisissa politiikoissa, epämuodolliset rakenteet, jotka ovat hallinneet pitkään alueellista koheesiota ja aluesuunnittelua neuvostossa, korvataan muodollisilla ministeritapaamisilla, joihin osallistuisivat aluepolitiikasta vastaavat Euroopan unionin jäsenvaltioiden ministerit; katsoo, että tällainen institutionaalinen kehitys neuvostossa takaisi paremman tiedonkulun ja alueellisen koheesipolitiikan nopean kehityksen;
46. kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan, kuinka ne voivat vahvistaa ja toteuttaa alueellisen koheesion käsitettä entistä paremmin kansallisissa ohjelmissaan ja politiikoissaan; katsoo tässä yhteydessä, että monikeskuksisen kehityksen sekä kaupunkien ja maaseudun välisen kumppanuuden peruseriaatteet samoin kuin Natura 2000 -ohjelman täysi toteuttaminen pitäisi jo olla sisällytetty osaksi niiden aluesuunnittelua;

o
o o

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.